

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 176.

Tiende Session.

46de Møde.

Fredagen den 3die Decbr. Kl. 1.

(Forsat.)

Knudsen: Jeg erkjender, at det Uendlingsforslag, som Udvalgets Fleertal har stillet til § 21, nemlig at Ordene „mod Erstatning“ skulle udgaae, er overensstemmende med det Forslag, som Udvalget ligeledes havde stillet til § 10, der allerede er vedtaget. Jeg finder det ligeledes billigt, og i landoekonomisk Henseende henstgtsmæssigt, at der, for at skaffe Afløb for skadeligt Vand fra anden Mands Grund, paalægges private Giere eller offentlige Autoriteter, under hvem Veien i det givne Tilfælde hører, Forpligtelse til at skaffe det skadelige Vand tilstrækkelig Afløb, men, vel at mærke, mod Erstatning. Gaaer man en anden Vej, siger man, at der derfor ikke skal gives nogen Erstatning, da fraviger man, efter min Mening, det Princip, som er fulgt gennem hele dette Lovforslag, nemlig at den, som har Brugen og Nyttten af de Foranstaltninger, der blive trufne, ogsaa skal bære de Omkostninger, der ere forbundne dermed (Ordseren: Det er ogsaa Meningen). Har det ærede Udvalg gjort sig det aldeles klart, hvilke Misligheder dette Uendlingsforslag, saafremt det bliver vedtaget, kan lede til? Har det gjort sig aldeles klart, hvor meget den private Mand i dette Tilfælde kan fortrædiges og generes? Man kan tænke sig det Tilfælde, at en Grundejer, for at fortrædige en nede for ham boende Nabo, forlanger, at de Broer og Steen-

fister, der løbe over denne nede for boende Grundeiers Marker, skulle omlægges eller fornyes; denne er da pligtig til at udføre dette Arbejde, og han kan efter Udvalgets Forslag, saavidt jeg kan skjønne, ikke fordr nogen Erstatning derfor; jeg har maakee opfattet Uendlingsforslaget feil; men jeg kan ikke forstaae, hvorfor det ærede Udvalgs Fleertal i dette Tilfælde har fraveget det Princip, som det ellers consequent har opretholdt igjennem det hele Lovforslag. Jeg vil være med i ethvert Tilfælde at give min Stemme til ethvert Forslag, der gaaer ud paa at fremhjælpe Agerbruget og Agriculturen i det Hele, naar man derfor vil lægge det Princip til Grund, at den, som har Nyttten og Brugen af disse Foranstaltninger, maa bære de Omkostninger og Byrder, som dermed ere forbundne; men gaaer man videre, gaaer man en anden Vej, kan jeg, efter min Anskuelse og Opfattelse af Forholdet, ikke være med. Det glæder mig forøvrigt, at det ærede Udvalg har forandret de, efter min Mening, uheldige Bestemmelser, der fandtes i § 16 i Udkastet, og som jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa ved Sagens første Behandling, og ligeledes ogsaa har taget Hensyn til de Bemærkninger, der af mig bleve gjorte til § 19. Saafremt jeg ikke bliver yderligere oplyst om, hvad Udvalget har meent med dette Forslag, der, som sagt, forekommer mig at stride mod det hele Princip i Loven, er det min Mening, at man ikke bør stemme for dette Uendlingsforslag.

L. C. Petersen: Jeg har været den felysamme Betænkelse som den ærede sidste Taler med Hensyn til Udvalgets Fleertals For-